

Ce este adevărata părtășie cu Hristos? (1)

Apocalipsa 3.20

Willem Johannes Ouweneel

© SoundWords, Online începând de la: 24.09.2018, Actualizat: 24.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Apocalipsa 3.20

Apocalipsa 3.20: Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.

Noi am primit bogății mari în Domnul Isus. Bogății, care se referă la cer, unde noi acum prin credință putem vedea pe Domnul Isus. Domnul Și-a terminat alergarea și acum este în glorie, unde îngerii Îl adoră. Și în El suntem și noi desăvârșiți. În El găsim mântuirea noastră, înțelepciune, tărie, lumină și putere. S-ar putea spune, aceasta este o parte a vieții creștine. Dar mai există și o altă parte, și anume împrejurările în care trăim în lumea aceasta. Aici putem să fim în luptă și necazuri. Însă toate lipsurile noastre pot fi umplute de dragostea incomparabilă și harul care sunt în Domnul Isus.

Aceasta este cealaltă parte. Aceasta face viața creștină să fie uneori destul de complicată. Ea se mișcă între aceste două părți. Pe de o parte noi suntem cetățeni ai cerului, și aceasta înseamnă corespunzător cu Filipeni 3, că noi suntem cetățeni ai unei împărății a cerurilor, că noi aparținem unei lumi cu totul alta. Ai unei lumi, care în toate privințele este total diferită de lumea actuală, în care noi trăim aici. Deci pe de o parte noi suntem cetățeni ai cerului, aceia care sunt „rod al răscumpărării” și care aparțin deja cerului. Pe de altă parte însă noi suntem aici în lumea aceasta, avem case ca și oamenii din lumea aceasta, avem profesii ca și oamenii din lumea aceasta, trebuie să mergem la școală ca și oamenii din lumea aceasta, trebuie să ne îmbrăcăm, trebuie să trăim, trebuie să cumpărăm – dar într-un fel oarecare toate acestea trebuie să fie cu totul altfel. Aceasta face ca viața creștină să nu fie ușoară; să fi cetățean al cerului, care ești acasă în cer și cu toate acestea să trăiești încă pe pământ.

Eu cred că Domnul Isus vorbește în Apocalipsa 3.20 despre aceste două părți, într-adevăr nu direct, dar totuși vorbește. Domnul Isus spune: »Eu stau la ușă și bat«. Acest verset nu este adresat celor necredincioși, ci creștinilor. Eu nu spun credincioșilor, eu spun, se spune acelor care mărturisesc că iubesc pe Domnul Isus. Dar Domnul Isus stă afară. El spune: »Eu stau la ușă și bat; dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra la El, voi cina cu el și el cu Mine.« Să cinezi împreună cu El, aceasta este în Scriptură un semn frumos al părtășiei.

Domnul Isus dorește să aibă părtășie cu tine și cu mine. Ce înseamnă aceasta? Părtășie înseamnă, să posezi ceva în comun cu altcineva. Dacă Domnul Isus are părtășie cu tine și cu mine, atunci aceasta înseamnă, că partea Lui este partea mea și partea mea este partea Lui. Noi savurăm același lucru, ne împărtășim grijile și nevoile, dar ne împărtășim și binecuvântările și bogățiile noastre. În acestea se cuprind cele două părți, la care se referă și Domnul Isus în acest verset, nu bătător la ochi, așa cum am spus, căci El spune numai: »... voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.« Noi am spune, când cineva scrie în felul acesta, aceasta pare de prisos. Când El spune: „Doresc să cinez cu tine», noi vom gândi că este de la sine înțeles că și noi vom cina atunci cu El. Este același lucru! Nu! Când Scriptura ne spune ceva în felul acesta, atunci niciodată nu este același lucru. Domnul dorește să intre la noi și să cineze. Dar aceasta nu este același lucru, ca și cum noi am veni la El, ca să mâncăm. Este o diferență. Dar aceasta este tocmai ceea ce Domnul Isus amintește aici. El dorește să vină la tine, în împrejurările tale, oricare ar fi acestea. El dorește să intre în nevoile tale, în îngrijorările tale, în lipsurile tale și în aceste împrejurări să aibă părtășie cu tine.

Ce înseamnă, să aibă părtășie? El vrea să împărtășească cu tine împrejurările tale, nevoile tale, îngrijorările tale, ca și cum ar fi împrejurările Lui, nevoile Lui și îngrijorările Lui. Când El intră la noi, aceasta înseamnă că El vrea să ia asupra Sa tot ce ne apasă și ne chinuie și să le împartă cu noi. Aceasta este dragoste. Când doi oameni se iubesc, atunci au părtășie unul cu altul, căci ei își împart toată viața. Poartă totul împreună, lucrează totul împreună. Aceasta este părtășie. Orice lucru îl posedă în comun. Exact aceasta dorește Domnul Isus. El dorește să intre la noi și să împartă cu noi toate împrejurările noastre, toate nevoile noastre, să audă problemele noastre și să le facă probleme ale Lui. El dorește să fie la noi în orice nevoie. Dar aceasta nu este singurul lucru. El mai spune și: doresc ca și tu să ajungi așa de departe, dragă frate, dragă soră, ca și tu să vii odată în vizită la Mine, ca și tu să vii să cizezi cu Mine. – Aceasta este cu totul altceva. Aceasta trebuie s-o diferențiem bine. Domnul Isus nu are nici o nevoie, nici o îngrijorare, pe care noi am putea s-o împărtășim cu El. Când noi venim la El, ca să cinăm, găsim numai binecuvântări, acolo găsim numai glorie și bogății.

Cunoști tu aceste două părți ale vieții creștine? Ști tu practic, ce înseamnă că Domnul Isus dorește să fie la tine, în împrejurările tale? Dar ști tu și ce înseamnă practic, când El spune: Eu am o cameră de sus, în care poți veni, ca să cizezi cu Mine? Când Domnul Isus a trimis ucenicii să pregătească mielul de Paști, atunci citim în evanghelia după Marcu: »camera Mea pentru oaspeți«. El numește această cameră, care de fapt realmente nu îi aparține, „camera Mea”. Domnul Isus nu avea aici pe pământ nimic, pe care El ar fi putut să-l numească ca fiind al Lui. El nu posedă nimic. El era ca Fiul omului și ca vulpile și păsările sau chiar mai rău, El nu avea nimic unde să poată să-și pună capul. Dar când era vorba să aibă părtășie cu ai Săi aici pe pământ, atunci El se ridică de pe acest pământ. Este o cameră mare de sus. O cameră care este deasupra împrejurărilor lumii acesteia. O cameră, despre care Domnul Isus spune: aceasta este camera mea. – El nu aparține acestui pământ și El dorește să strângă pe ucenicii Săi pe acest pământ, pentru ca ei să fie oaspeții Lui. Nu, nu oaspeți! Noi suntem copii în casa Tatălui. Noi suntem la El nu numai în vizită, noi îi aparținem. Noi Îl posedăm pe El și El ne posedă pe noi. Acolo suntem cu adevărat acasă. Nu pe acest pământ, ci la El în această cameră de sus. Și acolo El spune lui Petru: Petru, și tu să ai parte cu Mine. – Aceasta este iarăși cealaltă parte a părtășiei. El intră la tine și la mine și dorește să aibă părtășie cu noi, în împrejurările noastre. Și El dorește ca noi să fim la El, în glorie, să intrăm în duhul acolo, în fiecare zi să cunoaștem locul din camera de sus, să avem părtășie cu Domnul Isus, acolo unde este El, deasupra împrejurărilor, nevoilor și grijilor, departe de pământul acesta. El spune »în camera Mea« și în evanghelia după Ioan capitoul 13 El spune »parte cu Mine«. Aceasta este părtășie. Aceasta înseamnă să posezi partea Lui. Care este partea Lui? Ea este minunat de mare. Ea este în glorie, în binecuvântarea desăvârșită. Trebuie să așteptăm, până când putem să savurăm această binecuvântare? Nu! Domnul Isus spune: Eu am o cameră de sus și acolo puteți savura partea Mea împreună cu Mine, acum deja prin Duhul Sfânt.

Cunoști tu aceste două părți ale vieții creștine? Iei tu pe Domnul Isus în împrejurările tale, în îngrijorările tale, în nevoile tale? Dar cunoști tu și locul din această cameră de sus?